

Waarom nu juist Jeruzalem?

Jeruzalem is al meer dan drieduizend jaar de hoofdstad van het Joodse volk. Ook christenen noemen Jeruzalem de 'navel van de wereld'. Jeruzalem – in het Hebreeuws *Jeroesjalajim* – wordt alleen in het Oude Testament al 632 keer genoemd, en dan ook nog eens 170 keer in het Nieuwe Testament, maar niet één keer in de Koran. De naam *Jeroesjalajim* kun je het beste vertalen met 'erfdeel van vrede' of 'erfdeel van heil'.

Ik woon al meer dan dertig jaar met mijn familie in Jeruzalem en zou nergens anders willen wonen. Jeruzalem heeft een oppervlakte van 126 vierkante kilometer en 770.600 inwoners. Dat betekent 6110 personen per vierkante kilometer. Daarvan is 65 procent Joods en 35 procent Arabier. Van de Arabieren is weer dertien procent christen.

Jeruzalem is een 'heilige stad' voor Joden, christenen en moslims. Dat komt ook daarin tot uiting dat er in Jeruzalem 1204 synagogen, 158 kerken en 73 moskeeën zijn. Dus 415 Joden per synagoge, 2230 moslims per moskee en 633 christenen per kerk.

Vergeleken met andere hoofdsteden van de wereld is Jeruzalem een dorp: Tokio heeft 35 miljoen inwoners, Mexico-City negentien miljoen, Nieuw-Delhi zestien miljoen, Buenos Aires dertien miljoen, Caïro twaalf miljoen, Parijs tien miljoen en Londen negen miljoen. Zelfs Berlijn heeft met zijn bijna vier miljoen inwoners nog vijf keer zo veel inwoners als Jeruzalem. Alleen Amsterdam heeft ongeveer evenveel inwoners.

Tegen deze achtergrond vraag je je af wat Jeruzalem zo begerenswaardig maakt. Het gaat in de strijd om Jeruzalem immers niet om een theologisch dispuut, maar om een regelrechte oorlogsverklaring. Niet alleen de Koran roept op tot de 'heilige oorlog'; nee, ook God spreekt door de profeet Joël een oorlogsverklaring uit:

'Roep de volken op: Bereid je voor op de strijd, laat je helden aantreden, laat al je strijders nu ten strijde trekken! Smeed je ploegijzers maar om tot zwaarden en je snoeimessen tot speren, en laat de zwakke zich een held betonen. Haast je, volken *rondom*, verzamel je' (Joël 3:9-11).

Hier staat net als in Zacharia 12:2 het woord *rondom* (Hebreeuws *saviv*), wat een aanwijzing is dat bij de heilige oorlog om Jeruzalem vooral Israëls buurlanden, die rondom *Israël* liggen, betrokken zijn. Dat zijn klaarblijkelijk de islamitische Arabische landen.

Daarom kun je terecht met zorg de toekomst van het Midden-Oosten tegemoet zien en tegelijk verlangen naar vrede voor het Midden-Oosten. Maar je wordt snel wakker uit de vredesdroom als je ziet dat de huidige pogingen tot vrede, hoe goed ze ook zijn bedoeld, niet tot het gewenste doel leiden.

En alles draait om het 'dorp' Jeruzalem, dat zoals voorgedraagt voor de volken *rondom* een bedwelmende beker wordt, en daarna voor *alle* volken een zware steen. Een steen die men met *vereende* krachten (*Verenigde Naties*) uit de weg wil ruimen. Die poging zal tenslotte tot een climax komen als alle volken van de aarde tegen Jeruzalem ten oorlog trekken. Maar dan zal de HEER de bewoners van Jeruzalem beschermen en voor zijn volk de overwinning bevechten (Zacharia 12:1-8).

Nu al mengen de Verenigde Naties zich krachtig in het conflict om Jeruzalem. De Arabieren zeggen met een beroep op VN-resolutie 242 dat Jeruzalem een door Israël 'wederrechtelijk bezet gebied' is. Maar dat is een verkeerde interpretatie.

Ook op Amerika kan Israël in ernstige situaties niet vertrouwen, want van de 184 staten waarmee Amerika diplomatieke betrekkingen onderhoudt, is Israël het enige land waarvan Amerika de hoofdstad niet erkent. Zelfs de twee laatste ambassades, die van Costa Rica en El Salvador, hebben in 2006 hun vertegenwoordiging uit Jeruzalem teruggetrokken.

De VN en ook Amerika willen zelfs beslissen over Jeruzalems interne bouwplannen, wanneer, waar en hoeveel woningen Joden in Jeruzalem mogen bouwen. Maar dat is natuurlijk een flagrante schending van Israëls soevereiniteit.

En dat alles alleen vanwege de kleine stad Jeruzalem, die wel de lont in het kruitvat van de heilige oorlog zal worden. ☆

LUDWIG SCHNEIDER